

מ"ת 43264/09/15 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד איימן סראי אלדין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 43264-09-15 מדינת ישראל נ' אלדין(עציר)

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

המבקשת
מדינת ישראל - פמ"מ
על ידי ב"כ עו"ד סוזן דסוקי

נגד

המשיב
איימן סראי אלדין (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד רן עמר

החלטה

הרקע וכתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. המשיב מואשם בביצוע שתי עבירות של שוד בצוותא (עבירה לפי סעיף 402(א) ביחד עם סעיף 29(ב) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [חוק העונשין]**) ושתי עבירות של קשירת קשר לפשע (עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין).

2. כתב האישום נושא שני אישומים.

על פי האישום ראשון, עובר ליום 26.7.15 קשרו המשיב **ועלי שומרי** (שנאשם בכתב אישום נפרד) קשר לשדוד את נהג המונית מ.ע. **[המתלונן]**. בתאריך 26.7.15 התקשר המשיב למתלונן, שעמו יש לו היכרות מוקדמת כלקוח, ותיאם שיאסוף את חברו עלי מתחנת אוטובוס הסמוכה לעיר נשר. בשעה 17:30 או בסמוך לכך, בתחנת האוטובוס ביציאה מהעיר נשר, עלה עלי למונית של המתלונן, התיישב לצידו ונסע לכיוון נתניה. במהלך הנסיעה התקשר המשיב מספר פעמים לעלי והורה לו לכוון את המתלונן לעבר מחסום טול כרם. קילומטרים ספורים לפני המחסום הורה עלי למתלונן לעצור את המונית בצד ובהתאם לתכניתו עם המשיב אמר לו "זה שוד". עלי החל לצעוק על המתלונן שיצא מהמונית ואיים עליו שירצח אותו אם ידווח למשטרה. המתלונן ניסה לקחת את הטלפון הנייד שלו אך עלי משך את ידו בחוזקה ובתגובה נמלט המתלונן מהמונית. לאחר הימלטות המתלונן, המשיך עלי בנסיעה מהירה לכיוון המחסום.

על פי האישום השני, עובר ליום 8.8.15 קשרו המשיב ועלי קשר לשדוד מונית. בתאריך 8.8.15, בשעה 23:00 או בסמוך לכך עלה המשיב יחד עם עלי למוניתה של ר.ב. **[המתלוננת]**. המתלוננת הסיעה את השניים לבקשתם לכיוון מחסום טול כרם. כ-200 מטר לאחר המחסום ירד המשיב מהמונית ועלי עבר לשבת במושב הקדמי ליד המתלוננת. אז, בהתאם לתוכנית עם המשיב, אמר עלי למתלוננת "צאי מהרכב או יהיו בעיות". המתלוננת ניסתה לקחת את הטלפון הנייד שלה, אך עלי בתגובה נתן לה מכה והיא נמלטה מהרכב עם תיקה בלבד. לאחר הימלטותה של המתלוננת המשיך עלי בנסיעה לכיוון טול כרם.

טענות המבקשת

3. קיימות ראיות לכאורה התומכות בכתב האישום, המקימות תשתית של ראיות לכאורה שיכולות להוביל להרשעה. ב"כ המבקשת הגישה את קלסר הראיות והפנתה, בין היתר, לראיות הבאות:

א. הודעותיו של עלי שומרי, הכוללות הודאות, והמפלילות את המשיב;

ב. הודעות המתלוננים משני אירועי השוד;

ג. איכונים של הטלפון של המשיב בזירת השוד באירוע שוד המתלוננת;

ד. שיחות בין המשיב ובין המתלונן ביום השוד, המחזקות את גרסת המתלונן;

ה. עימות בין המשיב למתלונן בשוד הראשון. כאמור, למתלונן הכרות מוקדמת עם המשיב, אשר היה לקוח שלו.

4. בדיון התייחסה ב"כ המבקשת בפירוט לראיות, ואתיחס לדברים בהמשך.

5. אשר לעילת המעצר: מעשיו של המשיב מקימים עילת מסוכנות בדרגה גבוהה. הדבר נלמד הן מהאלימות והאיומים כלפי המתלוננים, הן מניצול לרעה של היכרותו המוקדמת של המשיב עם המתלונן. ביצוע המעשים במקום ציבורי ובריחה לשטחים - מוסיפים למסוכנות. נוסף על עילה זו, קיימת עילה של חשש משיבוש, שכן המשיב נשמע מאיים בהודעתו שיפגע במתלונן שהפלילו. קיים, אפוא, חשש שהמשיב ינסה למנוע מעלי או מהמתלונן, שאיתו יש למשיב היכרות קודמת, להעיד.

התובעת הוסיפה שהמשיב היה בברירה בין הארוע מושא האישום הראשון לשני, ואף שטען שהוא התגורר ברהט, הוא לא נמצא בביתו. משפחתו של המשיב הודיעה שהוא נעדר והמטרה הכריזה עליו כדרוש לחקירה. בשל תלונה של אדם כלשהו על שני אנשים חשודים סמוך שראה לביתו, הגיעה המטרה למקום ופגשה את המשיב. השוטר ראה במסוף שהמשיב דרוש לחקירה, אך המשיב אמר לו שהכל בסדר, והשוטר הניח לו. בעניין זה היא מפנה לדוח בדוקאי מיום 15.8.15. התנהלות זו, טוענת התובעת, מלמד על קור רוח והעדר מורא מפני החוק.

טענות המשיב

6. ב"כ המשיב טען כי לגבי האישום הראשון יש אמנם ראיות לכאורה, אך יש בהן חולשה. לגבי האישום השני אין לטעמו ראיות, אף לא לכאורה.

7. לגבי ההודעות של עלי, המפלילות את המשיב, טוען הסנגור שהן טעונות חיזוק, מאחר שעלי הוא שותפו של המשיב לעבירות. עוד יש לזכור כי בתחילה הכחיש עלי את המיוחס לו ולמשיב, ורק לאחר זמן הודה. אך בד בבד, באותה הודעה מיום 6.9.15, טען עלי שהוא מטופל בתרופות פסיכיאטריות וסובל מבעיות זכרון בשל כך. מכאן שלא ניתן לתת

את מלוא המשקל לדברים שמסר. נוסף על כך יש לזכור שעלי שריו בחובות כספיים כבדים למוסכניק כלשהו [המוסכניק], שגם המשיב משוחח עימו מעת לעת בנסיון לסייע לעלי להחליץ מהחובות. המבקשת ציינה כי החובות הללו היו המניע של עלי לבצע את מקרי השוד, כפי שעלי סיפר, אך לטענת הסנגור, אלה יכולים להיות גם מניע חזק ביותר למסירת הודעות כוזבות ותלונה שקרית.

8. האישום הראשון: ב"כ המשיב טוען בהתייחס לשיחות הטלפון שבוצעו עובר לביצוע שוד המתלונן, כי המשיב אינו מכחיש ששוחח עם עלי, שכן הם חברים ושוחחו לעיתים קרובות, אך גם אינו יכול לאשר ששוחח עימו באותו יום. המתלונן ציין בהודעתו שעלי שוחח עם מישהו שעה שהיה במונית ועלי טען שהיה זה המשיב, אשר הנחה אותו בעת ביצוע השוד, אך לגרסתו של עלי בנקודה זו אין תמיכה, שכן המתלונן לא ידע לומר עם מי עלי שוחח ודאי שלא הבין על מה הוא דיבר, שכן המתלונן העיד שאינו דובר השפה הערבית.

המתלונן לא זיהה את עלי כמי ששדד אותו ועלי לא זיהה את המתלונן כמי שנשדד. גם עובדה זו מחלישה את הראיות באישום הראשון.

ביום ארוע השוד הראשון שהה המשיב במלון "אלאדין" בבאר שבע תחת שם בדוי - "אסי פאר", וחקירת המשטרה העלתה שאכן יש למשיב חשבונית בגין שכירת חדר שם באותו יום.

9. עוד טוען הסנגור, כי אין טענות כלפי המשיב שהוא נקט אלימות כלשהי באישום הראשון.

10. האישום השני: גם באישום זה לא מיוחסת למשיב נוכחות בעת ביצוע השוד ולא אלימות כלפי המתלוננת. לפי כתב האישום, המשיב עזב את המונית טרם ביצוע השוד על ידי עלי. המשיב הכחיש כי נסע בכלל במונית של המתלוננת, ואכן - המתלוננת לא זיהתה אותו במסדר תמונות, אלא זיהתה אדם אחר כמי שנסע עם עלי. המתלוננת ציינה כי שותפו של עלי ישב לצידה במושב הקדמי, הציג לה ת"ז כחולה, סיפר לה שהוא מרהט ושהוא נוצרי. ואולם המשיב אינו מרהט, אלא מעוספיה, ואינו נוצרי. אותה מתלוננת אמרה שהיא יכולה לזהות את המעורבים, ואת עלי אכן זיהתה במסדר תמונות.

מספר הטלפון שהמשיב מודה כי הוא שלו - - כלל לא אוכן ביום השוד השני.

11. עוד טוען הסנגור למחדלי חקירה, למשל - אי עריכת עימות בין המשיב לבין עלי, אי עריכת הצלבה לבדיקת קיומן של שיחות בין פלט הטלפון של המתלונן לבין הטלפון של עלי, אי ביצוע איכון לטלפון שנטען על ידי עלי כי הוא של המשיב ומספרו

12. המשיב טוען כי אין גם עילת מעצר בעניינו. הוא הורשע פעם אחת בלבד, בשימוש ברכב ללא רשות, בשנת 1998, בשל מעשה שעשה בשנת 1996, כשהיה בן 20. לא מיוחסת למשיב כל אלימות במהלך ביצוע מעשי השוד. אלה, בנוסף

לכך שלטעמו של הסנגור הראיות הן בעוצמה נמוכה, מובילים למסקנה שיש להורות על שחרורו של המשיב לחלופה, עם או בלי פיקוח.

דין והכרעה

13. הנדבך המרכזי בראיות לשני האישומים הוא הודעותיו של עלי. לאחר שהכחיש את המיוחס לו בהודעותיו הראשונות, עלי הודה בחלקו והפליל את המשיב, תוך שהוא מכנה אותו "השותף שלי". בהודעתו מיום 24.8.15 הוא סיפר על הרקע למעשים ועל החבירה למשיב. הודעתו מפורטת ומגוללת את כל פרטי האישומים. אשר לטענות המשיב כנגד אמינותו של עלי והאפשרות שמצבו הכלכלי הקשה הניעו לטפול על המשיב אשמת שווא: כידוע, אין בוחנים בשלב הזה של בדיקת קיומן של ראיות לכאורה את אמינות העדים (בש"פ 6523/15 **מדאח נ' מדינת ישראל** [12.10.15], פסקה 8 **[עניין מדאח]**):

"... כידוע, בשלב זה אינה נדרשת תשתית ראייתית מעבר לספק סביר אלא נדרש כי הראיות יקימו פוטנציאל ראיתי העשוי לבסס את הרשעת הנאשם לאחר עמידה בכור ההיתוך של המשפט (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל** (4.6.2009); בש"פ 2745/11 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (28.4.2011)). הצבעה על קשיים ופגמים בעדויות אין בה, כשלעצמה, כדי לשלול את הפוטנציאל האמור. מקומן של טענות אלה בדבר מהימנות ומשקל עדי התביעה הוא בהליך העיקרי, אלא אם כן מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, המחלישות באופן משמעותי את התשתית הראייתית לכאורה".

מעבר לכך, הודעותיו של עלי זוכות לחיזוקים משמעותיים, כפי שיפורט מיד.

14. האישום הראשון נתמך גם בהודעות המתלונן, המכיר את המשיב היכרות אישית מוקדמת. המתלונן מסר את שמו של המשיב ואת כינויו ("כושי"), כינוי שאושר על ידי המשיב עצמו ככינויו, והוא ציין שהמשיב הוא שהזמין אותו לאסוף את עלי (הודעה מיום 26.7.15 החל בשורה 7 ואילך, וכן הודעה מיום 28.7.15, עמוד 1, שורות 15 ואילך). הוא זיהה את המשיב "במליון אחוז" גם בצילום שהוצג לו (הודעה מיום 28.7.15, עמוד 8, שורות 24 - 27).

חיזוק נוסף נמצא בעימות בין המתלונן למשיב, מיום 20.9.15 שעה 15:00, שם הטיח המתלונן במשיב את גרסתו ואף ציין באזניו שלא זו בלבד שזיהה את קולו, אלא שהמשיב גם הזדהה בשיחה כ"כושי". המשיב אישר כי הוא מכיר את המתלונן אך הכחיש כל קשר לשוד.

15. האישום השני נתמך בהודעת המתלוננת, שאמנם לא זיהתה את המשיב, אך היא גוללה את סיפור המעשה באופן מפורט, והודעתה תומכת בגרסה של עלי על אודות כל השתלשלות העניינים. היא ידעה לספר פרטים על אודות המשיב, שאותם - כך מסרה - הוא סיפר לה (הודעה מיום 9.8.15 שעה 01:27 שורות 5 - 6 והודעה מיום 9.8.15 שעה 09:47, שורות 9 - 10). כך, למשל, ידעה לומר שהוא למד ברהט. הסנגור אמנם טען שהמשיב כלל איננו מרהט, אלא מעוספיה, אך גם עלי סיפר בהודעתו, שביום של שוד המתלוננת, "איימן יצא מרהט לכיוון נתניה ונפגשנו בתחנת רכבת נתניה" (הודעה מיום 24.8.15, שורה 20). המשיב עצמו ציין בחקירתו כי בחודשים שקדמו לחקירתו לא היה בעוספיה

וכי בחודשיים האחרונים הוא גר בבאר שבע, בבית מלון. כמו כן ציין כי התגורר בתקופה האחרונה גם במצפה רמון וברהט (הודעה מיום 16.9.15, עמוד 3, שורות 5 - 12 והודעה מיום 20.9.15, שורות 16 - 26).

בהודעתו של עלי שקושרת את המשיב לאישום השני תומכים גם איכוני הטלפון הנייד של המשיב (שמספרו), הממקמים את המשיב במספר נקודות לאורך ציר הנסיעה של המונית, בהתאמה להודעותיהם של עלי והמתלוננת. ממספר זה יש מספר רב מאד של שיחות לעלי סמוך לפני העליה למונית ביום 8.8.15 והחל בשעה 23:07 ועד 23:34 אוכן הטלפון בנתניה. עלי אכן סיפר שהוא והמשיב נפגשו באותו יום בתחנת הרכבת בנתניה זמן מה לאחר 22:30, ושם קבעו לשדוד את המונית השניה (הודעה מיום 24.8.15, שורות 19 - 21). גם המתלוננת סיפרה שאספה את עלי והמשיב בתחנת הרכבת בנתניה בשעה 23:00 (הודעה מיום 9.8.15 שעה 01:27, שורות 3 - 4 והודעה מיום 9.8.15 שעה 09:47, שורה 4). ב-23:54 אוכן הטלפון בטייבה, וב-23:59 בניצני עוז, כאשר המשיב ירד מהמונית בסמוך למחסום טול כרם הסמוך.

16. אשר לקשר בין המשיב לבין מספר הטלפון שאוכן בנתניה ולאורך מסלול הנסיעה של המתלוננת כאמור לעיל (92.....): המשיב טען שאין לו קשר למספר זה, אך יש בפלט שיחות הטלפון שיחה יוצאת לבית אימו של המשיב, ושיחה לטלפון על שם סלמאן שומרי, ומכשיר זה היה בשימוש של עלי (ראו פלט שיחות יוצאות + מזכר של שוטר שחר דשקוטאהי מיום 24.9.15). כמו כן נמצאה בפלט שיחה ממספר זה ל"מוסכניק", בעל החוב של עלי (מזכר נוסף של שחר דשקוטאהי מיום 24.9.15). נוסף על אלה, עלי ציין בהודעתו מיום 21.8.15 (שורה 59) שזהו מספר הטלפון של המשיב (אם כי חזר בו מאמירה זו בסוף ההודעה ומסר תחתיו מספר אחר [שבו חסרה ספרה]).

17. יצוין כי נמצאו שיחות טלפון נכנסות לטלפון של המתלונן ביום השוד, 26.7.15, לרבות בסמוך לפני ביצוע השוד, בשעה 17:05, ממספר טלפון כמו כן נמצאת שיחה נכנסת ממספר זה לטלפון של המתלונן בשעה 18:10, דבר התואם את גרסתו של המתלונן על אודות שיחה נוספת שהתקשר אליו המשיב, בשעה שעלי כבר היה במונית, והמתלונן שוחח עם המשיב "על הספיקר". בשיחה זו אמר המשיב למתלונן שהבחור שיושב לידו (עלי) ידריך אותו לאן לנסוע. ממספר הטלפון האמור ניתן לראות גם התקשרויות רבות לעלי, לרבות שיחות משעה 18:11 ואילך. דבר זה תואם גם את המשך גרסתו של המתלונן, כי לאחר שהמשיב שוחח עימו "על הספיקר", כשעלי היה במונית, עלי קיבל שיחת טלפון ושוחח בשקט בערבית עם מאן דהוא (הודעה מיום 26.7.15 החל בשורה 11 ביחד עם ההודעה מיום 28.7.15 עמוד 3, שורה 18). עוד ניתן לראות מהמספר האמור שיחות רבות ל"מוסכניק". דברים אלה היו יכולים לחזק במידה רבה את הודעות המתלונן, אילו נמצא בחומר שיוך שיב של טלפון מספר למשיב, אך שיוך כזה לא ראיתי. ואולם - גם ללא חיזוק זה, די בראיות הקיימות.

18. עולה מכל האמור, כי לשלב זה קיימת תשתית ראייתית מספקת, שיש בה פוטנציאל ראייתי העשוי לבסס את הרשעת המשיב לאחר עמידה בכור ההיתוך של המשפט, כנדרש (עניין **מדאח** הנ"ל, וכן בש"פ 4408/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [8.7.15], פסקאות 15 - 16). הודעותיו של עלי, הודעת המתלונן, הודעת המתלוננת והאיכוני מניחים תשתית, כאמור.

טענותיו של המשיב ראוי שתשמענה בתיק העיקרי, ואין בהן כדי לכרסם בראיות בשלב זה, או להביא למסקנה כי

קיימת חולשה בראיות.

19. לעניין עילת המעצר: המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילה ברורה של מסוכנות. הם מלמדים גם על תחכום ותכנון. הנכונות לפגוע במתלונן, שאותו הכיר המשיב, מלמדת אף היא על מסוכנות.

בהודעת המשיב מיום 16.9.15 (עמוד 11, שורות 20 - 21) אמר המשיב, כאשר התברר לו שהמתלונן הפליל אותו: "... תביא אותו שיגיד לי את זה. ואפילו עוד עשרים שנה יצא אני יזיין את אמא שלו". אמירה זו מבססת עילה של חשש מפני שיבוש והשפעה על עדים.

חרף האמור, נוכח העובדה שלמשיב יש עבר פלילי ישן ביותר בלבד, וגם נוכח העובדה שלא ביצע במו ידיו מעשה אלימות כלשהו, יש מקום לבחון אפשרות של חלופת מעצר. לשם כך נדרשת בחינה של שירות המבחן.

20. לפיכך אני מפנה את המשיב לשירות המבחן, אשר יבחן את כלל נסיבותיו וכן חלופה. לשם קבלת תסקיר משירות המבחן נקבע דיון ליום 19.11.15 בשעה 10:00 לפניי. שירות המבחן יכין תסקיר עד ליום 18.11.15 וישלח עותק לבית המשפט ולצדדים.

המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון הבא באמצעות שב"ס.

המזכירות תשלח החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ו, 28 אוקטובר 2015, בנוכחות הצדדים.